CREZUL FOTBALISTIC AL UNUI MARE ANTRENOR

Interviu cu MATT BUSBY

MATT BUSBY, personalitate marcantă nu numai în fotbalul eglez ci chiar în cel din lumea întreagă, contrar aparențelor, nu este deloc greu abordabil. Dimpotrivă, de o atenție deosebită față de ziariști, el se arată gata să răspundă cu amabilitate întrebărilor.

Celebru în lumea fotbalului, atît datorită celor 21 de ani de cînd activează la Manchester United, din care a făcut o mare echipă, cît și în urma catastrofei aeriene de acum zece ani de la München, cînd a fost grav accidentat, aproape că nici nu mai are nevoie de o prezentare specială.

Cu toate astea, convorbirea noastră, purtată la Katowice, în Polonia, cu prilejul meciului Gornik Zabrze — Manchester United nu putea începe fără întrebarea de rigoare:

— Vă rog, mai întîi, o mică... autoprezentare pentru cititorii revistei „FOTBAL" din București.

— Ce să vă spun? Că am 61 de ani? Că sînt la Manchester United din 1947? Că, de fel, sînt scoțian și nu englez, cum cred cei mai mulți? Că am jucat mijlocaș dreapta în naționala Scoției? Că am scăpat de la moarte în urma catastrofei aviatice din februarie 1958? Toată lumea știe! Așa că...

— Manchester United este o echipă cunoscută în lumea întreagă; cum ați reușit să o aduceți la această valoare ridicată?

— Totul depinde, din punctul meu de vedere, de mijloacele materiale pe care le ai la îndemînă. Adică, dacă eu am suficiente lire sterline pot pune în picioare o echipă de supervedete. Se prea poate însă ca aceste vedete de 14 carate să nu se asambleze, să alcătuiască o echipă mediocră. Aici intervine antrenorul cu știința lui, cucerită indiferent cum, pe băncile școlii sau în practică, sau cu flerul lui. Uneori e suficient să schimbi numai o piesă și angrenajul merge fără greș. Alteori — munceșți ani întregi și... degeaba. Dar chestia cu supervedetele fiind greu de realizat, intervine construirea unui „11" din ce ai la îndemînă, sau din ce îți pun la dispoziție echipele de juniori ale clubului și... maidanele. Ca antrenor sînt nevoit să umblu, uneori, luni întregi prin toate terenurile și coclaurile Manchesterului pentru a ochi talente. Mai niciodată, dacă stăruiești, nu dai greș. De pildă, pe Bobby *(n.n. — Charlton)* l-am descoperit cînd avea 15 ani și juca într-o formație periferică de juniori. Pe Kidd o mare speranță a mea și a echipei Angliei, l-am pescuit dintr-o echipă școlară. Dar procesul de clădire al unei echipe este lung și anevoios presărat cu piedici și asperități, unele la care nici nu te aștepți. Citeodată ești complet demoralizat, vezi că toată munca e în van și-ți vine să lași totul, dar noroc că supărarea trece și, a doua zi, reîncepi cu aceeași înverșunare. Și e imposibil să nu reușești. Eu cînd adusesem vechiul Manchester United la o oarecare valoare, mi-am văzut totul năruit după accidentul amintit cînd au murit opt dintre cei mai buni fotbaliști ai mei și ai Angliei. Am ajuns la concluzia că, în munca noastră, de antrenori de fotbal, o muncă grea și frumoasă în același timp, în care plămădești caractere și suflete, cel mai important lucru este să ai puterea să reiei lucrul de la capăt.

— Ce părerea aveți despre modificările de regulament propuse și atît de mult discutate?

— Fotbalul a ajuns azi un sport-rege datorită simplității regulamentului, regulament, care asigură spectaculozitatea jocului. Toate modificările propuse și în jurul cărora s-a făcut atîta zarvă și atîtea experimente, s-au arătat a fi contrare fotbalului. Desființarea ofsaidului și mărirea porților s-au dovedit falimentare schimbînd în rău aspectul jocului. De aceea să-l lăsăm așa cum e acum! Trebuie făcut, însă, ceva împotriva acestui joc ultradefensiv? Cu timpul va dispare și el singur, de la sine. Chiar și Herrera a renunțat la betonul lui...

— Care sînt, după părerea dvs. caracteristicile fotbalului modern?

— Viteză, viteză și iar viteză. Totul trebuie făcut, însă, cu cap.

— De ce credeți că există aceste „fading"-uri în comportarea echipelor campioane de la un an la altul, ținînd seama că efectivele sînt în mare parte neschimbate?

— După cîștigarea titlului de campioană intervine, fără

să vrei, o mulțumire de sine, o descleștare nervoasă care, oricît de mult ai lupta împotriva ei, nu poți s-o înlături total. Cum s-a întîmplat cu noi, în meciul cu Chelsea cînd am pierdut pe teren propriu, după ce cîștigasem partida-tur cu Gornik. A fost prima noastră înfrîngere la domiciliu după 36 de victorii consecutive.

— În ce constă ziua dv. de lucru?

— Nu vreau să spun, așa cum afirmă mereu Helenio Herrera, că el și noaptea cînd doarme tot la fotbal se gîndește! Dar astăzi, pentru a reuși într-o direcție oarecare, trebuie să ajungi în cele din urmă cu ceva mai sus decît cel pe care vrei să-l întreci, decît pe cel pe care l-ai ales ca etalon. Și atunci, firește, începi să te preocupi cît mai mult de specialitatea pe care ai ales-o, către care ai aptitudini. De pildă, eu îmi încep ziua de lucru dis-de-dimineață făcînd, împreună cu prietenul și secundul meu Jimmy Murphy, planuri pentru ziua respectivă de lucru. Pe la ora 10 vin jucătorii, stabilim împreună cu ei planul de bătaie pentru meciul următor. Vă dați seama că nu în fiecare zi programul este același, pentru că nu în fiecare zi pregătești, cum am spus, planul de bătaie pentru meciul următor. Urmează un antrenament scurt dar de mare intensitate, după care — masa și orele de odihnă. După amiază, din nou toată lumea la stadion. De cele mai multe ori ziua jucătorilor nu se încheie fără un film în care prezentăm fie meciul nostru de sîmbăta trecută, fie pe cel al adversarului de sîmbăta viitoare. În plus, trebuie ca zilnic să citesc — ceea ce îmi face plăcere și, de fapt, constituie clipele mele de recreare din cursul zilei — tot ceea ce mi se indică mai important în presa din lumea întreagă, despre fotbal, firește, de către serviciul nostru de documentare.

— Ce rol acordați cupelor europene?

— Foarte mare, datorită posibilităților de cunoaștere, de schimb de opinii, care fac posibil ca echipele să învețe unele de la altele. Totodată însă au „stricat" caracterul fotbalului: din ofensiv a devenit cu predilecție defensiv. Cu regularitate echipa gazdă atacă și cealaltă se apără. Dar, cum v-am spus, va trece și asta...

— Ce importanță acordați presei?

— Foarte, foarte mare. Și mă conduc în acest răspuns nu numai după părerea mea, dar socotiți și dv. la noi. În Anglia, la meciurile de mare atracție, vin cîteodată mai mult de 100 000 de spectatori. Cu toate astea, la terminarea partidelor sau a doua zi, toți cei ce au asistat la meciul în cauză citesc și cronicile publicate în ziare. De ce? Doresc, probabil, să-și confrunte părerea lor cu cea a celor care scriu și de multe ori spectatorii își modifică optica după cele citite. Presa face legătura între noi, antrenori, jucători, conducători de cluburi și publicul, acea sută de mii de oameni care, venind la stadion, achită biletul de intrare și susține, în felul acesta, echipa. Pentru că în presă să nu se strecoare inexactități, ea trebuie cît mai bine informată. La noi, la Manchester United, există un întreg serviciu de relații cu presa. La cererea acesteia sau din inițiativa noastră, sînt oferite programe, prospecte, amănunte, istoricul clubului etc. etc.

— O ultimă întrebare, pentru încheiere: cu cine ați dori să vă întîlniți în semifinala „Cupei campionilor europeni"

— Cu oricine, numai cu Real Madrid n-aș vrea. Dar poți să știi cum cad sorții? Oricum, sîntem pentru a patra oară în semifinalele „C.C.E." Niciodată nu am ajuns însă în finală. Așa cum am mai spus și altădată, Celtic, cîștigătoarea de anul trecut a competiției, a arătat drumul echipelor britanice și, ca atare sper ca Manchester United să fie prima formație engleză care să cucerească trofeul...

Mircea TUDORAN

Brazilia nu va juca la București

Aseară, în cadrul unei importante conferințe de presă ținută la Rio de Janeiro, președintele Confederației de sport braziliene — **Joao Havelange** — a comunicat programul definitiv al reprezentativei pentru acest an. Havelange a anunțat că, între 9 și 12 iunie, fotbaliștii brazilieni vor susține două meciuri cu Uruguay, după care vor începe turneul lor peste ocean. Acesta va avea următorul program: **16 iunie** — cu reprezentativa **R. F. a Germaniei** (la Frankfurt); **20 iunie** — cu **Polonia** (la Varșovia); **26 iunie** — cu **Cehoslovacia** (la Praga); **30 iunie** — cu **Portugalia** (la Lourenco Marques). În continuare, programul este: la **7 și 10 iulie** — cu **Mexic** (la Mexico City); la **14 și 17 iulie** cu **Peru** (la Lima). Pentru sezonul de toamnă sînt perfectate următoarele întîlniri: în noiembrie — două jocuri cu **Mexic** la **Rio** și **Sao Paulo**; apoi două meciuri cu **Chile** la **Santiago** și, probabil, două partide cu **Anglia** și **R.F. a Germaniei** la **Rio de Janeiro**.

Deci, după comunicarea oficialului brazilian, meciul România — Brazilia nu va mai avea loc

Epilogul afacerii Port Vale

Mathews demisionează!

Se cunosc împrejurările în care, la clubul Port Vale, *unde funcționează ca director tehnic celebrul* Stanley Mathews, *a fost ordonată o anchetă spre a se stabili dacă jucătorii amatori au primit importante sume de bani, beneficiind de un regim egal cu al profesioniștilor. Concluziile comisiei au fost acuzatoare la adresa conducerii clubului, care a și primit un avertisment public.*

Urmările acestor neplăcute evenimente nu s-au terminat. Afectat de întreaga desfășurare a lucrurilor, celebrul fost internațional englez a declarat recent ziarului „The People" *că intenționează să demisioneze din postul său și să abandoneze orice activitate legată de fotbal.*

EVENIMENTELE SĂPTĂMÎNII

● *Domnișoara Eusebio a sosit în ziua victoriei.* În dimineața meciului cu Vasas, Eusebio a petrecut 3 ore la clinica universitară din Lisabona, în așteptarea unui fericit eveniment. La ora 10 a sosit pe lume primul său copil o fată. Seara, pe arhiplinul stadion Luz, publicul l-a făcut o călduroasă manifestație de simpatie. Mozambicanul a dăruit bomboane, în pungi voluminoase, tuturor copiilor de mingi și, apoi, un veritabil festival de fotbal și de goluri, spectatorilor. *„A fost meciul fiicei mele, pe care dorim s-o cheme Vittoria Rita"* a declarat după meci, ziariștilor, fericitul tată.

● *Dudu-Ademir k.o. Rivellino-Edson.* În campionatul Braziliei meciul Corinthians (neînvinsă încă) — Palmeiras prezenta marele punct de atracție prin duelul celor mai bune perechi de mijlocași ale fotbalului brazilian. Cuplul *Dudu-Ademir da Guia* a repurtat un succes net, fiind factorul principal al victoriei clubului Corinthians.

● *Concurs de penaltiuri.* La Ede, în Olanda, a avut loc un interesant concurs de penaltiuri urmărit de 10.000 spectatori. *Cruyff* (Ajax Amsterdam), *Masopust* (Dukla Praga), *Müller* (Bayern München) și *Van Himst* (Anderlecht) au tras cîte 10 lovituri de pedeapsă portarului *Radenkovici* (München). Pe locul întîi, *Van Himst*, învingător la baraj cu *Müller* (încă o serie de cîte 5 lovituri). Belgianul a transformat 14 din cele 15 penaltiuri.

● *Overath îl sfătuiește pe Seeler să se retragă.* „Uwe trebuie să se retragă. Cei puțin din echipa națională. Nu spun aceasta din invidie. Eu nu sînt în concurență cu el, nu joc același post, pretind că îi port o prietenie sinceră. Eu cred, cu toată obiectivitatea, că Uwe este în scădere de formă. Plecînd însă acum ei va lăsa numeroșilor săi admiratori imaginea unui jucător extraordinar, a unui erou de legendă. Dacă se agață de dorința de a rămîne în reprezentativă el nu va face decît să distrugă această frumoasă imagine..." Este declarația lui Overath

● *Nici un loc pe Wembley pentru Anglia—Spania!* Cele 100.000 de bilete puse în vînzare joia trecută pentru partida din „Campionatul Europei", Anglia — Spania, care va avea loc pe Wembley la 3 aprilie au fost epuizate în 7 ore. S-a realizat un record în materie, precedentul fiind deținut de finala CM 1966 pentru care biletele s-au epuizat în 12 ore.

● *Danezul Bjerregard, jucătorul nr. 1 în țara „Wunderteamului".* Component al echipei Rapid, danezul Bjerregard realizează meciuri senzaționale în campionatul Austriei, fiind factorul determinant al victoriilor clubului vienez. În partida de campionat de duminică, cu Bregenz, el a înscris trei dintre cele șase goluri ale Rapidului.

PRONOSPORT

Iată pronosticurile redacției noastre la concursul nr. 12, din 24 martie 1968:

1. Rapid — Steaua	X
2. Dinamo Buc. — Progresul	X
3. F. C. Arges — „U" Craiova	1
4. Farul — A.S.A. Tg. Mureș	X
5. Jiul — Petrolul	X
6. U.T.A. — Dinamo Bacău	1
7. „U" Cluj — Steagul roșu	2
8 Cagliari — Roma	1
9. Inter — Fiorentina	X
10. Atalanta — Milan	1
11. Bologna — Torino	1
12. Brescia — Varese	1
13. Mantova — Napoli	X

MADRILENII AU TREMURAT LA PRAGA

● SPARTA A CONDUS CU 2—0 ȘI ERA LA UN PAS DE AL TREILEA MECI, DAR A FOST ELIMINATA DE GENTO, CÎND SPANIOLII JUCAU ÎN 10 OAMENI

DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL

PRAGA (prin telefon). Aș spune chiar și mai mult: la 2—0 Sparta nu era departe nici de calificare, fiind pe punctul de a realiza o răsturnare de scor senzațională (la Madrid, Real cîștigase cu 3—0). Înainte de meci, puțini din cei peste 50 000 de spectatori prezenți pe stadionul „Eden", credeau că Sparta poate recupera handicapul. Redactorul șef al revistei de specialitate, „Kopana", FRANTISEK ZEMLA — îmi și argumenta: „Echipe ca Real, Benfica sau Internaționale pierd greu calificarea, chiar atunci cînd au un avantaj mai mic".

Jocul, însă, era cît pe-aici să-l dezmintă deși pînă la urmă l-a confirmat, bineînțeles datorită în primul rînd spaniolilor, care au cu adevărat echipă mare, dar și mulțumită Spartei a cărei capacitate s-a dovedit limitată. Întîlnirea — televizată de gazde și preluată și de Spania — a început într-o alură specifică jocului de cupă (ca la meciul Rapid—Juventus): sub amprenta nervozității dar și dominată de personalitatea cîtorva jucători de mare clasă: Zocco — cel mai bun de pe teren —, Amancio, Pirri, Sanchis, Gento, Grosso, Velasquez, de o parte, Tichy (în ciuda celor 34 de ani), Kvasniak, Mașek, Jurkanin, de alta.

După cinci minute de presiune pragheză, jocul se echilibrează, acțiunile alternează la cele două porți, unde se ratează foarte mult. Se părea că repriza se va încheia fără gol, cînd jocul a căpătat o turnură cu totul neașteptată. În min. 36, Mașek a executat un corner acordat de Zocco (umbra lui), Kvasniak se ridică dintr-un bușnet de jucători și reia destul de ușor cu capul. Betancourt plonjează dar mingea trece pe sub el: 1—0. Presiunea Spartei sporește și în min. 44 o ciocnire Zocco—Mașek este sancționată de arbitru cu lovitură liberă pentru Sparta. Mașek execută fulgerător la Dyba care înscrie pe lîngă Betancourt ieșit din poartă: deci 2—0 în opt minute!

În acest moment se produce un incident care întrerupe jocul timp de opt minute și care are ca epilog eliminarea lui Amancio. Spaniolii contestă golul și decizia arbitrului vest-german Rademacker. Amancio a avut o ieșire violentă față de acesta și astfel a fost eliminat.

Realul a început repriza secundă cu un pasiv de două goluri și cu un jucător mai puțin, deci un dublu handicap, căruia nu știm care altă echipă l-ar fi putut rezista. Real însă a reușit, și aici cuvîntul decisiv l-a avut clasa jucătorilor săi și pregătirea fizică excepțională care au și reprezentat diferența esențială dintre cele două echipe. Întreaga repriză secundă s-a desfășurat în același sens, spre poarta lui Betancourt, dar în min. 54 — după două ocazii ratate de gazde într-un singur minut, — s-a produs și momentul psihologic al întîlnirii: o combinație Velasquez — Grosso — Pirri aduce balonul pe dreapta, la Gento, deplasat acolo. Celebrul internațional pătrunde pe centru și cu un șut cu boltă, de la cca. 25 de metri înscrie în colț, sus, ca la București lui Datcu. Deci 2—1 pentru Sparta și, scor general, 4—2 pentru Real. Din acest moment presiunea Spartei scade treptat, lipsa de rezistență fizică își spune cuvîntul. Spaniolii sînt inepuizabili și-și fac în voie jocul de temporizare, care le reușește, cu toate că Sparta ratează pînă la sfîrșit, din cauza nehotărîrii, cîteva situații bune.

Petre GAȚU

Redacția și administrația: bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25